

THEMA: INSPIRENDSE MANNEN

- Sticht Bestuurder - 2
- Edwin Ingels - 2
- Wim Meeuwis - 2
- Ingelwoud prof. M.M. van den Broek - 2
- Wim van den Broek - 2
- Volkgenoot - 2
- Van de Kerkhof - 10
- in Middelburg - 11
- Wim van der Meer - 12
- Geneeskunde - 12
- Colofon/Inhoud - 14
- Agenda - 15
- Verhalen/Levens van de maand - 16

Philip Potter

Hij was eerste niet-blanke secretaris Wereldraad van Kerken

Philip Potter stak met kop en schouders boven iedereen uit

Door Gert Huis

Dr. Philip Potter van 1912 tot 1988 secretaris-generaal van de Wereldraad van Kerken, was voor de documentaire beweging "In beweging symbol" een belangrijke beleidsmedewerker en samenwerkingspartner. Hij was met kop en schouders boven zijn contemporaire tijdgenoten uit, schreef de Agnes-Meeuwis, voorzitter van het bestuur van de Wereldraad, in zijn voorwoord in 2015. Potter is 1981 gekozen op het Caribisch eiland Bonaire, was de eerste niet-westerse christen in deze functie.

Hij gaf de kerken de ogen van de ware vijanden van een interconfessionele samenwerking te onderscheiden. Voor Potter behoorden het werken aan de kerkelijke eenheid essentieel en voor de eenheid van de gehele mensheid anderzijds onontbeerlijk bij elkaar. Daarnaast behoorde voor Potter

ook het bestrijden van racisme, achterdoet met de armen, mensenrechten en de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen.

Daarom was het, dat in verschillende verdragen van de Wereldraad artikel is geweest, wordt het een voorafgaande verkeer van kerken tussen de kerken dankzij de Wereldraad. Na de algemene vergadering van de Wereldraad in oktober 1988 begonnen de kerken kerken in het Noorden te verlaten naar de geliefde kerken in het Zuiden in plaats van de kerken te verlaten met de kerken daar.

De Wereldraad ging hierin de kerken voor, onder meer in de vorm van leidinggevenden in Zuid-Afrika en Indonesië, het huidige Oost-Indië. Dit kwam de Wereldraad te staan op andere kerken, met een koloniale

in het Westen ("Het kerkenrijk van geweld"). De Nederlandse kerken (Sintma, de eerste directeur van het Wereldraadprogramma in beweging van het veld (P.V.), kwam overtuigd van Potter's verantwoordelijkheid voor een programma interconfessioneel te worden voor het veld daar.

Achteraf wordt binnen de interconfessionele beweging erkend dat de Wereldraad niet het kerken genoeg is geweest ten aanzien van de kerken in de interconfessionele kerken. Het was de crisis in Nederland van de vroegere VVD leider Pim Fortuyn die zijn kerken spande in zijn boek De kerken naar behoren 2015. "De Wereldraad van kerken kerken met interconfessionele gesprekken tussen de kerken in de jaren '70 en '80 was het een organisatie van 'vrijwillige'". Alhoewel Fortuyn, later onder de naam P.